

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.547 van 11 september 2017
in de zaak A. 222.892/XIV-37.497**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Falke Van der Schueren
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Broederminstraat 38
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 11 augustus 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 189.402 van 5 juli 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 21 augustus 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat verzoeker niet aantoont dat het motief dat hij niet aantoont dat hij reeds in Nederland deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon (zijn broer), niet draagkrachtig zou zijn. Gelet op de niet-betwiste vaststelling dat verzoekers broer reeds sinds

2005 gevestigd was in Nederland kan niet worden ingezien op welke wijze de stukken betreffende de samenwoning in Pakistan tot een andere conclusie zouden kunnen leiden. Het enige middel kan in die mate dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

Wat de door verzoeker voorgelegde visumaanvraag van 24 april 2014 betreft, wordt in het bestreden arrest opgemerkt, en door verzoeker niet betwist, dat die aanvraag louter betrekking had op een familiebezoek. Daargelaten de vaststelling dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest enkel stelt dat “dit geen bewijs bevat dat verzoeker daadwerkelijk in Nederland ten laste was van zijn broer”, kan evenmin worden ingezien, noch wordt dit door verzoeker concreet toegelicht, op welke wijze dit stuk kan bewijzen dat verzoeker deel uitmaakte van het gezin van zijn broer. Het enige middel kan ook in die mate niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf september tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams